

O rato Pérez ten moitos anos e non pode seguir facendo o seu traballo. Chegou o momento de atopar a alguén que o substitúa.

Quen se encargue da súa tarefa deberá ter axilidade, rapidez e astucia.

Viaxará e recollerá os dentes de leite sen espertar ningunha nena nin ningún neno. A cambio, deixará un pequeno agasallo.

ISBN: 979-13-88132-80-3 www.nubeocho.com

9 791388 132803

A ratiña dos dentes

Susanna Isern Fran Parreño

A ratiña dos dentes

Susanna Isern Fran Parreño

*A Adriel, Marc e Yuna, que de seguro
coñecen unha ratiña dos dentes.*

Susanna Isern

Para Leo e para Elena, por todo.

Fran Parreño

A ratiña dos dentes

Colección Egalité

© do texto: Susanna Isern, 2026
© das ilustracións: Fran Parreño, 2026
© da edición: NubeOcho, 2026
© da tradución: Iria Carballo, 2026
www.nubeocho.com · info@nubeocho.com

Título orixinal: *La Ratoncita de los Dientes*

Primeira edición: Outubro, 2026
ISBN: 979-13-88132-80-3
Depósito Legal: M-23424-2026

Impreso en España.

Todos os dereitos reservados. Prohibida a súa reprodución.

A ratiña dos dentes

Susanna Isern Fran Parreño

nubeOCHO

Conta a **lenda** que existía un **castelo** habitado por moitas **ratiñas e ratiños**. Ninguén sabía onde se atopaba, nin sequera o nome do bosque.

Sabíase que tras as súas **murallas** os pequenos roedores estaban protexidos de gatos monteses, bufos, donicelas e outros **perigos**.

No castelo, todas as ratiñas e ratiños **traballaban**.
Algúns encargábanse da **limpeza**, outros enchían
a **despensa** de queixo e abelás.

Carpinteiras e carpinteiros ocupábanse
de fabricar os mobles, e **arquitectas** e
albaneis, de construír máis cuartos.

Entre todos estes roedores había unha ratiña chamada **Oli**.
Ela soñaba con **viaxar** lonxe e vivir **aventuras**,
pero o seu pai sempre lle dicía:

—Es moi **pequena**, é mellor que quedes no castelo.
Aquí estás segura.

Oli e os seus companheiros dedicaban o día a limpar as **vitruinas** onde se gardaban os **dentes** máis importantes. Eran os máis **especiais** que chegaran xamais ao castelo.

O **encargado** de conseguir todos eses dentes únicos era nin máis nin menos que o famoso **ratiño Pérez**.

Pérez saía todas as **noites** e, cando regresaba ao amencer, facíao cargado con ducias de **dentes** que lles caeran a nenas e nenos. A cambio o roedor deixáballes unha **moeda de chocolate**, un **libro** ou calquera outro detalle.

Oli sempre o observaba ir e vir dende a súa **ventá**.

—Encantaríame percorrer o **mundo** e facer **proezas** coma el —suspiraba.

Unha mañá o **ratiño Pérez** chegou ao castelo **coxeando** e coa axuda dun **bastón**.

—Que pasou? —preguntou a **gardiá da porta**.

—Esvarei nun **tellado** —lamentouse—. Penso que me estou facendo **maior** para este **traballo**.

É o momento de buscar alguén que me **substitúa**.

